

Formulier ten behoeve van het indienen van schriftelijke vragen als bedoeld in artikel 37 van het Reglement van Orde Verenigde Vergadering Delfland**Inleiding**

De Algemene Waterschapspartij is blij met de komst van de eerste levende bever in Delfland. Maar bevers kunnen ook grote holen graven in dijken en keringen. Ook lijkt de ruimte voor bevers in het dichtbebouwde Delfland beperkt, waardoor de kans op overlast in de toekomst reëel is.

Natuurlijk is één bever nog geen probleem, maar de trend in heel Nederland is een gestage toename van het aantal bevers. De Algemene Waterschapspartij Delfland draagt de bever een warm hart toe, maar hoe kunnen mens en bever naast elkaar leven in dit gebied? En wat is de rol van Delfland?

Schriftelijke vragen

1. Is Delfland verantwoordelijk voor eventuele schade aan derden veroorzaakt door bevers? Bijv. omdat er wateroverlast ontstaat? Of in andere situaties?
2. In andere waterschappen zijn al bevers afgeschoten of wordt dit serieus overwogen. Met welke bevermaatregelen kan afschieten in Delfland worden voorkomen?
3. Is er een beverprotocol waarin is vastgelegd hoe Delfland wil omgaan met overlast en schade door bevers? Of gaat het College zo'n beverprotocol binnenkort opstellen? Hoe wordt de VV hierin betrokken?
4. Overweegt het College om het beverbeheer onder te brengen bij het muskusrattenbeheer? Wat zijn de voor- en nadelen? Gaat het College dit agenderen in GR muskusrattenbeheer? Zo nee, waarom niet?

Hans Middendorp, AWP Delfland

Antoinette Jans, AWP Delfland

Ko Heijboer, AWP Delfland

Antwoorden

1. Bij de vraag naar verantwoordelijkheid voor eventuele schade van derden veroorzaakt door bevers is het goed om onderscheid te maken tussen schade veroorzaakt door het gedrag van bevers en schade door wateroverlast veroorzaakt door het watersysteem. Onderstaand antwoord ziet enkel op deze laatste schade.

Bij de beoordeling van aansprakelijkheid bij wateroverlast staat één vraag centraal. Heeft Delfland zijn zorgplicht ter voorkoming of beperking van wateroverlast geschonden?

In hoofdlijn kan worden gezegd dat als maatstaf voor deze beoordeling geldt of Delfland 'in aanmerking genomen de concrete omstandigheden van het geval en de verschillende bij zijn beleid betrokken belangen en zijn beperkte middelen, beneden de zorg van een goed waterbeheerder is gebleven'.

Nog belangrijk om hier te vermelden is dat het gaat om een inspanningsverplichting, en niet om een resultaatverplichting.

Het gaat in het geval van de aanwezigheid van bevers om het effect veroorzaakt door het gedrag van bevers op ons watersysteem (beverdammen, beverholen). Het valt onder de reguliere beheer-verantwoordelijkheid van Delfland om hiermee rekening te houden. Zo zal het van belang zijn om bij het uitvoeren van beheer en onderhoud rekening te houden met de mogelijkheid van de aanwezigheid van een bever, maar ook na het ontvangen van een klacht een onderzoek in te stellen en indien nodig maatregelen te nemen.

2. De bever is een beschermde diersoort in het kader van de Wet natuurbescherming (Wnb). Dit betekent dat het verboden is om zonder ontheffing bevers: - te doden of te vangen; - te verstoren of; - hun voortplantingsplaatsen of rustplaatsen te beschadigen of te vernielen. Het is alleen mogelijk een ontheffing op deze verbodsbepalingen te krijgen als er sprake is van ernstige schade of risico voor de openbare veiligheid.

Bij waterschappen waar de bever (in grote getalen) voorkomt worden verschillende maatregelen toegepast. Daarbij wordt altijd begonnen met de minst ingrijpende maatregelen (ontmoedigen, technische maatregelen, verwijderen bomen of dammen). Als deze niet leiden tot het gewenste resultaat kan (met ontheffing) overgegaan worden tot ingrijpender maatregelen: vangen en herplaatsen tot vangen en doden van bevers als meest extreme optie.

3. in het actieplan biodiversiteit is opgenomen dat Delfland een beverstrategie zal opstellen. Het actieplan biodiversiteit is toegelicht en besproken in de informatieve VV van 3 juni 2020.

Actie B7	Beverstrategie
Houdt in	Opstellen van een gebiedsstrategie voor het omgaan met bevers i.r.t. het risico van schade door knagen en graven
Toelichting	<p>Op 29 april 2020 meldde zich de eerste bever sinds jaren in het gebied van Delfland. Goed nieuws, want de bever hoort hier van oorsprong thuis, en terugkeer toont zijn waardering voor de water- en ecologische condities. Bevers brengen dynamiek in hun woongebied, waar andere dieren van mee profiteren. Tegelijkertijd is alertheid geboden, want met het aan- en omknagen van bomen en het graven van holen in oevers kunnen bevers ook flinke schade aanrichten. Met name graafwerk in de waterkering kan risico's brengen voor de waterveiligheid. (Omdat ons gebied geen snelstromend water heeft, zullen bevers nauwelijks geneigd zijn dammen aan te leggen, en is het waterhuishoudkundig risico laag.)</p> <p>De bever en zijn burcht zijn beschermd, en dat maakt de mogelijkheden om in te grijpen als schade ontstaat beperkt en omslachtig.</p> <p>In deze actie bereiden we ons voor op de komst van meer bevers. Met onze gebiedspartners stellen we een strategie op. Inzet van Delfland is om schade zo veel mogelijk (actief en) diervriendelijk te voorkomen en pas in te grijpen als het</p>

	waterveiligheidsbelang in het geding is. Daarvoor gaan we na wat de mogelijkheden zijn om b.v. te sturen met inrichting, welke methoden er zijn om in te grijpen bij risico-brengende graafwerkzaamheden en wat juridisch nodig is om het ingrijpen mogelijk te maken. Specifieke aandacht is er voor communicatie; de bever is enerzijds geliefd als iconische waterbewoner en anderzijds gevreesd als bomenknager en dijkengraver.
Icoonsoort	-
Resultaat	Gezamenlijke strategie bevers
Uitvoering	Gereed uiterlijk Q3 2021
Budget	P.m.

Zonder ontheffing op de Wnb is het verboden bevers: - te doden of te vangen; - te verstoren of; - hun voortplantingsplaatsen of rustplaatsen te beschadigen of te vernielen. Bij toekomstige schade of risico veroorzakende beveractiviteiten is het gewenst om snel in te kunnen grijpen. Hiervoor is een ontheffing Wnb noodzakelijk. Een reguliere ontheffingsprocedure voor de Wnb duurt 20 weken. De beverstrategie beoogt de hervestiging van de bever in ons gebied te faciliteren. Op basis van de ervaringen bij andere waterschappen (waaronder Zuiveringschap Limburg) is gebleken dat er snel een populatie kan ontstaan die de kerntaken van het waterschap geweld aandoet. Reden om met de strategie ook een beverprotocol op te stellen om – voor het geval dit nodig is – een ‘ontheffing op voorhand’ te kunnen krijgen om zodoende handelingsperspectief te hebben.

4. In dit stadium is bestrijding van bevers in Delflands beheergebied niet opportuun. De focus zal de komende periode liggen op monitoren en afhankelijk van groei van de populatie het al dan niet ontmoedigen met de minst ingrijpende maatregelen. Het beverbeheer zal dan ook (in dit stadium) niet bij het samenwerkingsverband kosten voor gemene rekening Muskusrattenbeheer West-Midden Nederland worden gelegd. Het samenwerkingsverband Muskusrattenbeheer past bij het voorkomen van Bevers in gebieden wel hun vangstmethodeken aan om ongewenste vangst van bevers te voorkomen.

Zonder ontheffing op de Wnb is het verboden bevers: - te doden of te vangen; - te verstoren of; - hun voortplantingsplaatsen of rustplaatsen te beschadigen of te vernielen. Bij schade of risico veroorzakende beveractiviteit moeten we juist wel kunnen ingrijpen en daarvoor is een ontheffing Wnb noodzakelijk. Een beverprotocol is een instrument waarmee we een ‘ontheffing op voorhand’ kunnen krijgen. In den lande zijn hiervan al diverse voorbeelden.

**Dit formulier richten aan de voorzitter van de Verenigde Vergadering van Delfland
phdaverveldt@hhdelfland.nl met afschrift aan de griffier hfobler@hhdelfland.nl**